

Petru și Nina

o soră cu FASD

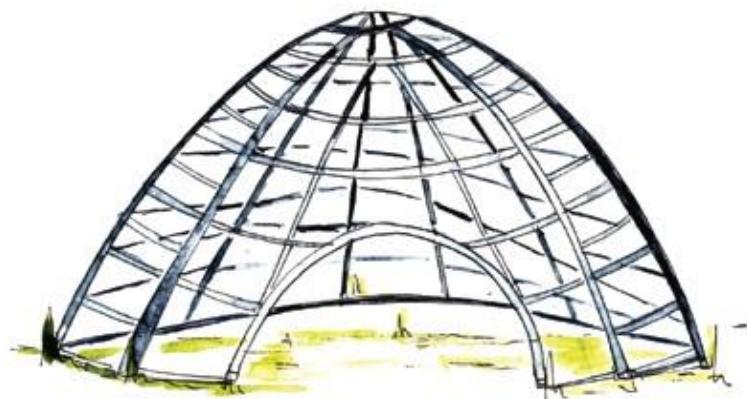
Această povestioară este despre
Petru și Nina.
Nina este sora lui Petru.
Ea are FASD.
Vrei să știi ce e asta?
Citește atunci mai departe.

Petru se legăna înainte și înapoi pe scaun.
Abia așteaptă să se termine școala.
Toți copiii stau în cerc îmbrăcați cu hainele lor.
Doamna profesor spune ceva, dar Petru nu aude.
Bunicul și bunica vin să-l ia de la școală.
Mama și tata nu pot astăzi.
Trebuie să meargă la spital cu Nina pentru o consultăție.
Când sună clopoțelul, Petru fugă afară.
Bunicul și bunica îl așteaptă la poartă.
Se duce repede de ei.
„Bună Petru, mă bucur să te văd”, spune bunicul.
Bunica îi dă un pupic mare.

Petru merge acasă între bunica și bunicu.
Petru îi ține pe amândoi de mâna.
Acasă își ia ceva de băut și un biscuit.
„Mergem în parcul de joacă?”, întrebă bunica:
„Da”, strigă bucuros Petru.
Din fericire, parcul de joacă nu este departe.
Se pot plimba până acolo.
Mai întâi, Petru se dă pe leagăn.
Bunicul îl împinge, astfel încât să meargă frumos și sus de tot.
Simte vântul suflându-i prin păr.
Ce senzație minunată este.
Parcă zboară.
După leagăn, Petru merge la cătărat.
Îndrăznește să meargă destul de sus.
Nu la fel de sus ca sora lui Nina.
Ea e mai mică decât Petru, dar este totuși mai îndrăzneață.
Îndrăznește atât de mult încât mama și tata cred uneori că este periculos.
Nina nu, ea crede că este tare.

La sfârșitul după-amiezii bunicul, bunica și Petru se întorc acasă.
Bunica începe deja să gătească cina.
Ea curăță cartofii și fierbe conopida.
Conopida provine din grădina proprie a bunicului.

Aceasta îi place mult lui Petru.
Vine o mașină.
El recunoaște deja sunetul.
Este mașina mamei și a tatălui.
S-au întors.
Petru deschide ușa din față.
Nina coboară repede din mașină.
Ea fugă imediat în casă și urcă în poala bunicului.
Mama ia geanta și tata închide mașina.
Apoi intră și ei.
„Și, cum a fost?”, o întreabă bunica pe mama.
„Vom vorbi despre asta mai târziu”, spune mama.
„Mă bucur că ai pregătit deja cina”.

Bunicul și bunica rămân pentru cină.
Petru se bucură.
Toată lumea are acum un loc diferit la masă.
Altfel nu încap la masă.
Bunica pune toate farfurile și tacâmurile pe masă.
„Veniți la masă?” întreabă mama.
Nina vrea să stea pe scaunul ei.
„Îmi pare rău, dar nu este posibil,”
„Trebuie să stai lângă tata,” îi spune mama Ninei.
Nina se uită la mama.
Mama vede că nu-i place acest lucru.
Fața ei devine nefericită și buzele îi tremură.
„Nu vreau lângă tata!” strigă Nina.
E foarte supărată.
Petru nu se mai sperie.
S-a obișnuit.
Când lucrurile merg altfel decât în mod normal, Nina se înfurie mereu.
Lui Petru nu-i place.

Seara, după cină, bunicul citește o poveste.
Petru și Nina stau în poala bunicului.
Povestea este despre Scufița Roșie și lupul cel rău.
Nina mărâie la fel ca lupul cel rău.
„Ești bună în imitarea lupului”, spune bunicul.
După poveste, este timpul să meargă la etaj.
Tata îi va pune pe Petru și Nina la culcare.
Petru îi sărută pe bunicul și bunica.
Nina nu, ea vrea să-i muște pe bunicul și bunica.
Ea încă se gândește că este lupul cel rău din poveste.
Ea urcă scările în patru labe.
Și când ajunge sus, mărâie din nou foarte tare.
Apoi se îmbracă cu pijamaua și se spală pe dinți.
Tata îi bagă în pat și le dă un pupic.
„Să aveți un somn ușor”, spune el.
„O să bem o ceașcă de cafea jos”.
„Noapte bună”.

E sâmbătă.

Petru nu trebuie să meargă la școală.

Bunicul și bunica s-au dus seara la casa lor.

„Petru, vreau să-ți spun ceva”, spune tata.

Petru se apropie de tata și se așează lângă el pe canapea.

„Am fost ieri cu Nina la spital”.

„Un medic s-a uitat foarte bine la ea”.

„El s-a uitat la ochii ei, la fața și la corpul ei”.

„Mama a vorbit mult timp cu o doamnă”.

„I-a spus că Nina este adesea furioasă sau brusc tristă”

„și că îndrăznește să facă multe lucruri periculoase”.

„Medicii spun că Nina are FASD”.

FASD? Petru nu a auzit niciodată de asta.

Sună ca o boală înfrișătoare.

„Nu este chiar o boală”, explică tata.

„Este ceva în capul tău, aşa te naști”.

Tata spune povestea bebelușului Nina în burta.

„Mama a băut vin când Nina era în burta ei”.

„Vinul este alcool și asta nu este sănătos pentru bebeluși”.

„Atunci ceva nu merge bine în cap”.

„De aceea Nina uită lucruri și este agitată”.

„Și are curaj să facă multe, deoarece nu vede ce este periculos”.

„De aceea uneori face lucrurile diferit”, spune tata.

„Deci Nina nu poate schimba ceva când este supărată?” întreabă Petru.

„Așa este, de cele mai multe ori nu poate face nimic”, spune tata.

Petru nu mai spune nimic.

Este ziua Ninei.

Ea a împlinit patru ani.

În sufragerie se pun ghirlande și baloane.

Nina este foarte emoționată și agitată.

Ea sare înainte și înapoi.

Este imposibil să stea liniștită.

Sună cineva la ușă.

Nina aleargă la ușă și o deschide.

Sunt bunicul și bunica.

În mâinile lor au un cadou.

Un cadou pentru Nina.

Apoi tata, mama și Petru sunt saluți.

Nina rupe repede hârtia de pe cadou.

Este o păpușă frumoasă care vorbește.

Nina se uită la păpușă și o aruncă prin cameră.

Petru se uită la sora lui și apoi la tata și la mama.

Ce vor spune?

Nu poți arunca lucrurile, nu-i aşa?

Mama se apropie de Nina și îi explică că nu e voie să arunce.

Este diferit la Nina.

Ei trebuie să i se explice multe, pentru că ea tot uită multe lucruri.

Petru uită uneori să explice.

Apoi se supără pe Nina, dar supărarea lui trece repede.

Dar supărarea Ninei apare mai des.

Nu-i place asta și uneori este dificil.

Tata a spus că toti trebuie să se obișnuiască.

Nina este toată ziua agitată și nervoasă.
Vizita nu durează mult timp.
Pentru că ea nu se descurcă atât de bine.
Și ghirlandele sunt date jos repede.
Altfel capul Ninei va fi prea ocupat

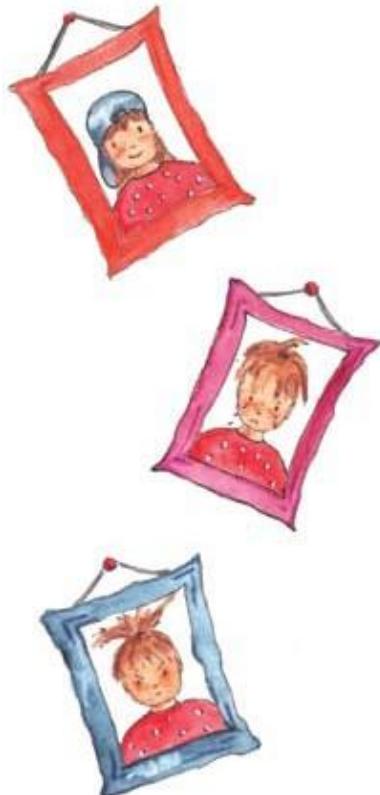

Seara Petru are voie să stea mai mult timp treaz.
Nina este deja în pat, ca să se liniștească.
Pe masă sunt chipsuri și Petru are un pahar cu cola.
El stă între tata și mama.
„O iubiți pe Nina?” întreabă Petru.
Tata și mama se uită la el.
Se pare că cred că este o întrebare ciudată.
„Bineînțeles că o iubim”, spune tata.
„Cu Nina totul e diferit”, explică mama.
„Capul ei se umple repede și atunci totul devine prea mult”.
„Atunci se enerveză sau se întristează”.
Petru dă din cap, știe deja povestea.
Este greu să se gândească tot timpul la asta.
Uneori pare că Nina primește tot timpul ce vrea.
Mama pune un braț în jurul lui Petru.
El se lipește de mama sa.

Nina merge azi pentru prima dată la școală.
Nu la aceeași școală ca și Petru, ci la una specială.
Aici merg copiii cărora le este dificil să învețe.
Sau care sunt prea agitați.
Nina merge la școală cu microbuzul.
Microbuzul oprește în fața casei și șoferul coboară.
„Bună Nina, vii cu mine?” întreabă el.
Nina dă din cap că da.
Ea dă un pupic mamei, tatălui și lui Petru.
Și urcă în microbuz.
Șoferul închide ușa și pleacă.
Nina este adusă acasă de șofer după-amiază.
Ea mănâncă prânzul la școală.
Petru este luat de mama.
El mănâncă prânzul acasă.

Lumea Ninei rămâne interesantă și agitată.
Dar sora lui mai mică, Nina, se descurcă bine.
Îi place școala.
Petru s-a obișnuit ca Nina să fie diferită.
Ea încă se enervează.
Asta face parte din Nina, aşa s-a născut.
A fi diferit nu va dispărea niciodată.
Este adesea furioasă, supărată, curajoasă sau speriată.
Dar asta nu contează.
Tata, mama și Petru o iubesc. .

Mulțumirile noastră se duc la această organizația din Țările de Jos:

ISBN 90-9020582-9 (a cărții în limba Olandeză)

Prima ediție în limba Olandeză: Ianuarie 2012

Prima ediție în limba Română: septembrie 2023

[colofon](#)

[Text](#) Veronique Renting

[Illustrații](#) Francien Lang

[Design](#) Rita Ottink

[Traducerea](#) Fundația Ancora Salvării

[\(www.ancorasalvarii.ro\)](http://www.ancorasalvarii.ro)

Toate drepturi sunt rezervate Editurii Scholman Druk, Țările de Jos. Acest material este protejat sub drepturi de autor. Nimic nu poate fi reprodus sub nici o formă, total sau parțial, electronic ori mecanic, prin print, xerox, copiere, sau orice altă formă, fără acceptul scris în prealabil al traducătorului.